

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **S. S.**, zastoupeného ustanoveným opatrovníkem J. V., za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. července 2006, č. j. 14 Az 486/2004 - 30,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností stěžovatel napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 26. 10. 2004, č. j. OAM-3524/VL-20-P08-2003, kterým mu podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), nebyl udělen azyl a kterým bylo současně konstatováno, že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že s napadeným rozsudkem krajského soudu nesouhlasí a poukázal na své problémy v Kyrgyzstánu s islámskými fundamentalisty (wahábisty) s tím, že tyto situace přesně popisuje Příručka k postupu a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydaná Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky v lednu 1992 v Ženevě. Závěrem své kasační stížnosti konstatoval, že si je vědom toho, že musí mít právního zástupce z řad advokátů, na kterého však nemá peníze, a proto požádal o jeho ustanovení.

V této souvislosti byl přípisem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 9. 2006 vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů od obdržení této výzvy zaslal soudu zpět řádně vyplněný, podepsaný a datovaný formulář – vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech, který mu byl zaslán, za účelem posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů. Tento přípis, včetně příloženého formuláře, se však stěžovateli nepodařilo doručit na adresu uvedenou v kasační stížnosti: P. Krajský soud proto zjišťoval místo pobytu stěžovatele opakovanými dotazy u příslušných součástí Policie České republiky, přičemž z přípisu Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, odboru pátrání a kontroly pobytu, oddělení kontroly pobytu Praha, ze dne 17. 1. 2007, č. j. SCPP-14-8/PH-OKP3-2007, vyplynulo, že na základě místního šetření provedeného dne 17. 1. 2007 bylo zjištěno, že na výše uvedené adrese se stěžovatel nezdržuje a nikdy nebydlel a že lustrací v evidencích policie nebyla zjištěna jiná adresa pobytu stěžovatele. Za této

situace Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 24. 1. 2007, č. j. 14 Az 486/2004-55, ustanovil opatrovníkem stěžovatele ve smyslu § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na § 64 s. ř. s., J. V., a následně věc postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ustanovení § 33 písm. b) ukládá soudu řízení zastavit, nelze-li místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany zjistit.

Vzhledem k výše uvedenému zjištění, že běžnými procesními postupy ze strany soudu nelze zjistit místo pobytu stěžovatele, Nejvyšší správní soud shledal naplnění podmínek § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a řízení zastavil.

Stěžovatel podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. O tomto návrhu Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť kasační stížnost ve věcech azylových je odkladným účinkem vybavena ex lege (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo řízení zastaveno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

